

Daniels bok – nummer etthundrasextiofyra

Den profetiska betydelsen av Daniel 11: En uppenbarelse av de historiska och framtida implikationerna

Jeff Pippenger

2024-03-28

I vers sexton i Daniel elva framställs Pompejus erövring av Juda och Jerusalem år 63 f.Kr. Den representerar den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna, i uppfyllelse av vers fyrtioett i samma kapitel. Den historia som är förbunden med versen identifierar ett inbördeskrig som pågår när staden intas och identifierar därmed upprepningen av det amerikanska inbördeskriget som nu äger rum i Förenta staterna. Huruvida skott har avlossats eller inte, pågår nu en kamp mellan två klasser om herraväldet över Förenta staterna. När Pompejus erövrade Jerusalem utvisade det att Jerusalem skulle förbli under romersk myndighet tills det förstördes år 70 e.Kr. Således förebildade det den snart kommande söndagslagen, vilken markerar slutet på det sjätte riket i Bibelns profetia.

Pompejus är den första av fyra romerska makter som identifieras i avsnittet. Marcus Antonius, som var romare, identifieras också, men av de fyra makter som framställs som romerska ledare representerar Antonius ett romerskt ledarskap som har gjort uppror och ingått en allians med Egypten mot Rom. Pompejus, Julius Caesar, Augustus Caesar och Tiberius Caesar är de fyra romare som profetiskt används för att representera de fyra generationerna av jordodjurets republikanska horn.

Pompejus, som representerar upproret under det amerikanska inbördeskriget i generationen 1863, åskådliggör också den sista generationen och det nuvarande "inbördeskrig" som nu är i gång. Julius Caesar representerar den andra generationen, då Förenta staterna var fast etablerade som den främsta nationen bland nationerna, men blev mördad år 1913, när det finansiella systemets suveränitet gavs åt det globalistiska banksystemet och arbetet för en världsregering började. Caesar Augustus representerar glansåren under de två första världskrigen, då Förenta staterna trots blodsutgjutelsen blev världens avund. Sedan, i den sista generationen, representerar Tiberius Caesar, känd för sitt dryckenskap och Kristi korsfästelse, den period som i huvudsak började med valet av John F. Kennedy, den förste katolske presidenten, och därmed utpekar den generation som skulle böja sig för Rom.

Dessa profetiska frågor som är förbundna med Pompejus är viktiga, men vi fokuserar för närvarande på den profetiska historia som föregår Pompejus och vers sexton, en historia som börjar i kapitlets två första verser genom att identifiera 1989 som ändens tid och därefter peka ut den rike sjätte presidenten sedan Reagan, som hetsar upp globalisterna, vilket Trump sannerligen har åstadkommit.

Trump förebildas av den fjärde härskaren efter Kyros, vid namn Xerxes, den rike persiske kungen, som också är känd som Ahasveros i Esters berättelse. I verserna är nästa kung som följer efter Xerxes Alexander den store i vers tre. Historiskt fanns det åtta härskare mellan Xerxes och

Alexander den store. Från Trump till den envärldsregering som representeras av Alexander den store representeras tio kungar; Trump är den förste och Alexander den siste.

De profetiska linjerna visar att alla jordens kungar kommer att bedriva otukt med påvedömet vid världens slut, och dessa kungar framställs som ”tio kungar”. Ahab, som var överhuvud för ett tiofaldigt rike och som var gift med Isebel, representerar det faktum att även om alla tio kungarna bedriver otukt med påvedömet, finns det en främsta kung som är den förste att göra det. Första gången påvedömet gavs jordens tron var den främsta kungen Klodvig, frankernas kung (Frankrike) år 496 e.Kr. Detta överensstämmer med att påvedömet gav Frankrike titeln den katolska kyrkans förstfödde och den katolska kyrkans äldsta dotter.

Det profetiska verk som Frankrike utförde genom att sätta Rom på den civiliserade världens tron, är en förebild på Förenta staternas profetiska verk. Söndagslagen i Bibelns profetia börjar i Förenta staterna, och därefter följer varje nation på jorden detta exempel. Profetisk linje efter profetisk linje visar att den främste kungen bland de tio kungarna, den som först och främst begår otukt med syndens människa i de sista dagarna, är Förenta staterna. Fastän inga kungar framställs mellan Xerxes, den förste rike kungen, och Alexander den store, den siste kungen, i verserna två och tre, identifierar historien tio kungar. Talet tio representerar en prövning, och det representerar också en sammanslutning.

Det prov som världen ställs inför är upprättandet av ett världsomfattande system, framställt som vilddjurets avbild. Detta prov börjar i Förenta staterna genom den snart kommande söndagslagen och avslutas när varje nation på jorden följer detta exempel. Jesus illustrerar alltid slutet på en sak med dess början, så även om inga kungar nämns mellan den rike kungen och Alexander i verserna två och tre, identifierar historien en prövningsprocess som börjar med den rikaste presidenten, som var rik genom sina affärsföretag och inte därför att han skapade rikedom genom att delta i ett fördärvat politiskt system.

Namnet Amerika härrör från den latinska formen av namnet ”Amerigo”, vilket kommer från den italienske upptäcktsresanden Amerigo Vespucci, som var en upptäcktsresande och navigatör och som företog flera resor till Nya världen under det sena 1400-talet och det tidiga 1500-talet. Sammantaget möjliggjordes Vespuccis upptäcktsresor genom det ekonomiska understöd, de kapitalinvesteringar, från finansiärer och mecenater som såg potentiella möjligheter till vinst, expansion och prestige i utforskandet av Nya världen. Namnet ”Amerika” är en symbol för strävan att frambringa vinster.

Jesus framställer alltid slutet på en sak tillsammans med början, och början på de tio kungarna, som representerar bron från det tvåhornade riket Medo-Persien till den världsregering som representeras av Alexander den store, börjar med den rike kungen, som är president för det rike som förebildas av Frankrike och Ahab, och som också kommer att bli det huvud som representeras av Alexander den store, när hela världen konfronteras med den ekonomi som är förknippad med Förenta staternas makt, då det tvingar hela världen att böja sig för den katolska kyrkan, om de vill kunna köpa och sälja.

Det sjunde riket i Uppenbarelsebokens sjuttonde kapitel är de tio kungarna, och en av den ene av de tio kungarnas profetiska kännetecken är att de endast består en ”kort tid”, innan de kommer överens om att ge sitt sjunde rike åt skökan Babylon, som endast håller samman i ”en timme”. Den profetiska anledningen till att de godtar den överenskommelsen är att de är druckna av Babylons vin. Historiskt härskade Alexander den store endast en kort tid, ty hans liv tog slut lika hastigt som hans rike upprättades, eftersom han drack sig till döds och därmed symboliserar den korta tiden och druckenheten hos Förenta nationernas tio kungar. Så snart Alexander den store hade rest sig, blev han krossad, och hans rike gavs åt de fyra vindarna, vilket utmärker den efterföljande kampen att återupprätta hans tidigare rike.

Också jag stod upp under modern Darejaves första regeringsår för att stödja och styrka honom. Och nu skall jag låta dig få veta sanningen. Se, ännu skola tre konungar uppstå i Persien; och den fjärde skall vara vida rikare än de alla; och genom sin makt, genom sina rikedomar, skall han sätta allt i rörelse mot Greklands rike. Och en väldig konung skall uppstå, som skall härska med stor makt och göra vad honom behagar. Men när han har uppstått, skall hans rike krossas och delas åt himmelens fyra vindar; men inte åt hans efterkommande och inte enligt det välde som han härskade över; ty hans rike skall ryckas bort och tillfalla andra än dem. Daniel 11:1–4.

Alexanders rike föll sönder lika snabbt som det hade fogats samman, ty det representerar de sista dagarna, i vilka profetian anges ske hastigt.

”Det ondas makter förenar sina krafter och sluter sig samman. De stärker sig inför den sista stora krisen. Stora förändringar kommer snart att äga rum i vår värld, och de avslutande skeendena kommer att gå snabbt.” Testimonies, volym 9, 11.

Islams tredje ve är grundat på de profetiska kännetecknen hos det första och det andra ve. I det första ve fanns en tidsperiod som började med Muhammeds ankomst och fortgick till nästa period, vilken identifieras som ”fem månader” eller etthundrafemtio år, under vilken islam skulle ”skada” Roms härar. Slutet på tidsprofetian om etthundrafemtio år markerar samtidigt början på profetian om trehundra nittioett år och femton dagar, i vilken islam i det andra ve därefter skulle ”döda” Roms härar.

Den 11 september 2001 markerade ankomsten av den period som representeras av Muhammed i det första veet, vilken innefattar den 7 oktober 2023 såsom markeringen av början på den period då islam skulle ”skada” ”Roms härar” i det forntida bokstavliga ”Härliga landet”, vilket är en ställföreträdande beteckning för Förenta staterna, och sedan den 7 oktober 2023 närmar sig islams angrepp mot Roms här, vid tidpunkten för denna artikels författande den 17 februari 2024, tvåhundra.

Vid den snart kommande söndagslagen ”dödas” Förenta staterna som det sjätte riket i Bibelns profetia, vilket motsvarar de tre hundra nittioett åren och femton dagarna av islamiska angrepp som dödade det forna Roms härar, allteftersom krigföringen i deras tredje stora jihad intensifieras. När Mikael står upp avslutas nådatiden för människorna, och de fyra vindarna släpps helt lösa under de sju sista plågorna.

”Jag såg att folkens vrede, Guds vrede och tiden att döma de döda var åtskilda och tydligt skilda åt, den ena följande efter den andra, och även att Mikael ännu inte hade trätt fram, och att den nödens tid, sådan som aldrig har varit, ännu inte hade börjat. Folken vredgas nu, men när vår Överstepräst har fullbordat sitt verk i helgedomen, skall Han träda fram, ikläda sig hämnadens kläder, och då skall de sju sista plågorna utgjas.”

”Jag såg att de fyra änglarna skulle hålla tillbaka de fyra vindarna tills Jesu verk var fullbordat i helgedomen, och därefter skall de sju sista plågorna komma.” Early Writings, 36.

De ”fyra vindarna” framställs av syster White som ”en vredgad häst, som söker bryta sig lös och sprida död och förstörelse i sitt spår”, och de släpps helt lösa när nådatiden avslutas. De framställdes såsom frigivna i det andra veropet som ”fyra änglar”, inte fyra vindar.

Och han sade till den sjätte ängeln, som hade basunen: ”Lös de fyra änglarna som är bundna vid den stora floden Eufrat.” Och de fyra änglarna löstes, de som var beredda för en timme och en dag och en månad och ett år, för att döda tredjedelen av människorna. Uppenbarelseboken 9:14, 15.

De ”fyra vindarna”, eller de ”fyra änglarna”, är båda symboler för islam, såsom det bestäms av det sammanhang där symbolen används. När Alexander den store trädde fram, uppstod hans rike, vilket representerar det sjunde riket, det vill säga en tredjedel av drakens, vilddjurets och den falske profetens trefaldiga rike; ”när han har trätt fram, skall hans rike krossas och delas åt himlens fyra vindar.” När människans provotid avslutas, släpps de fyra vindarna, eller de fyra änglarna, lösa, och de krossar hans rike, ty hans rike ”skall krossas.” Dessa tio kungar och deras bundsförvanter, de globalistiska köpmännen, skall då stå långt borta och jämra sig och ropa.

Ty se, kungarna hade samlat sig, de drog fram tillsammans. De såg det, och häpnade; de blev förskräckta och flydde i hast. Där grep fruktan dem, och vända såsom hos en kvinna i barnsnöd. Med östanvinden krossar du Tarsisskeppen. Psaltaren 48:4–7.

Den ekonomiska strukturen hos de tio kungarna bryts sönder av Islams ”östanvind”.

Dina roddare har fört dig ut på stora vatten; östanvinden har krossat dig mitt ute på haven. Dina rikedomar och dina marknader, ditt handelsgods, dina sjömän och dina styrmän, dina skeppstimmermän och dina köpmän, och alla dina krigsmän som är i dig, jämte hela den skara som finns mitt i dig, skall falla ned i havens djup på din undergångs dag. Hesekiel 27:26, 27.

Islams ”östanvind” krossar de tio kungarnas rike på ”deras undergångs dag”, såsom det framställs genom att Alexander den stores rike blev ”krossat” och givet åt de fyra vindarna. Mycket av den historia som har utspelat sig i det elfte kapitlet i Daniel kommer att upprepas när kapitel elva når sin slutliga uppfyllelse. Att fastställa var dessa historier rätteligen ska delas är det profetiska arbetet för dem som är kallade att vara studerande av profetian. De sista sex verserna i Daniel elva avslutas vid nådatidens slut för mänskligheten, när Mikael träder upp. När Alexander den stores rike delas åt de fyra vindarna representerar det nådatidens slut och visar att den efterföljande profetiska historien från och med vers fem ska betraktas som en ny profetisk linje.

Vers fem till vers sexton identifierar historien från 538 fram till den snart kommande söndagslagen. Verserna fem till nio representerar historien om de tolvhundrasextio åren av påvligt herravälde, som började år 538 och avslutades vid ändens tid år 1798. Vers tio identifierar den historia som är en förebild till vers fyrtio, när påvedömet svepte bort Sovjetunionen vid ändens tid år 1989. Verserna elva och tolv identifierar det nuvarande proxykriget i Ukraina, vilket Putin och Ryssland kommer att vinna, men följderna av Putins seger kommer att motsvara "slaget vid Nineve" och "Chosroes fall", vilket var den "nyckel som öppnade avgrunden" och som frigjorde islam i den första ve-historiens skede.

I efterspelet till Putins kortlivade triumf kommer Förenta staterna, i verserna tretton till femton, att vinna ombudskriget; det vill säga avslutningen på det ombudskrig som hade pågått sedan andra världskriget. Avsnittet identifierar tre strider: den första striden avslutades 1989, i uppfyllelse av verserna tio och fyrtio; den andra, som är det nuvarande kriget i Ukraina, motsvarar verserna elva och tolv; och det tredje ombudskriget, som representerar Förenta staternas slutliga seger, återges i verserna tretton till femton.

Det som behöver uppmärksammas beträffande dessa fyra perioder, vilka framställs från vers fem till vers femton, är att de två sista perioderna, vilka representerar det nuvarande kriget i Ukraina och därefter Förenta staternas vedergällning, inträffar under beseglingens tid. Vers sexton identifierar den snart kommande söndagslagen i Förenta staterna. Verserna fem till tio representerar historien från år 538 fram till både ändens tid år 1798 och därefter vidare till ändens tid år 1989. De två slagen i det slutliga ombudskriget, som framställs i verserna elva till femton, uppfylls därför under den period då Heseziel kapitel tolv identifierar att verkan av varje syn går i uppfyllelse.

Dessa syner framställdes för Heseziel som "hjul i hjul", vilka syster White identifierar som "det komplicerade samspelet mellan mänskliga händelser". Historien om kriget i Ukraina, Putins seger och därefter hans undergång, följt av Förenta staternas seger, är en av de mest komplexa uppenbarelserna av rad på rad i Guds Ord.

I sin kommentar till Hesekiels "hjul inuti hjul" säger syster White att när Heseziel först såg dessa hjul, tedde det sig som förvirring, men att Heseziel till sist igenkände fullkomlig ordning i hjulen, vilka utgör "det komplicerade samspelet mellan mänskliga händelser". För att rätt dela den historia som framställs i vers elva till femton måste förhållandet mellan den katolska kyrkan och Nazityskland förstås, ty de nazistiska ledarna i Ukraina är ombud för detta förhållande.

Det är också nödvändigt att förstå vilken roll uppenbarelsen av den så kallade jungfru Maria i Fatima i Portugal år 1918 spelar, inklusive de tre hemligheter som den så kallade jungfru Maria lämnade åt de tre barnen i den berättelsen. Utgångspunkten för dessa tre budskap, som beskriver en kamp mellan den katolska kyrkan och det ateistiska Ryssland samt det andra världskriget, utgör en del av Fatimabudskapet som kommer till uttryck i kriget i Ukraina.

Den franska revolutionen, och dess profetiska förhållande till den katolska kyrkan och ytterst till Napoleon Bonaparte, som representerar Putin, är också ett av de "hjul" som framställs i kriget i Ukraina. Den franska revolutionens profetiska förhållande till Förenta staterna framställs också i

historien, ty liksom Putin representeras av Napoleon medan Frankrike var på väg ned, så förebildar den tidigare skådespelaren Ronald Reagan, såsom ledare för katolicismens arméer i slaget 1989, den tidigare skådespelaren Zelenskyj medan Ukraina är på väg ned. I de hjul som korsar varandra och sammanbinder varandra i dessa verser skall den sista droppen för de demokratiska politikerna i Förenta staterna, som har främjat och främjar Zelenskyj, blottläggas av Putin när han segrar.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.

”Vid floden Kebars stränder såg Heseziel en stormvind synas komma från norr, ’ett stort moln och en eld som slog in i sig själv, och ett sken omgav den, och ur dess mitt något som liknade glänsande malm.’ Ett antal hjul, som skar in i varandra, sattes i rörelse av fyra levande varelser. Högt ovanför allt detta ’var något som liknade en tron, till utseendet lik en safirsten; och på det som liknade tronen var något som till utseendet liknade en människa där ovanpå.’ ’Och i keruberna syntes under deras vingar formen av en människohand.’ Heseziel 1:4, 26; 10:8. Hjulen var så sinnrikt anordnade att de vid första anblicken tycktes vara i oordning; men de rörde sig i fullkomlig harmoni. Himmelska väsen, burna och ledda av handen under kerubernas vingar, drev dessa hjul framåt; ovanför dem, på safirtronen, var den Evige, och runt omkring tronen en regnbåge, sinnebilden för gudomlig barmhärtighet.

”Liksom de hjulliknande förvecklingarna stod under ledning av handen under kerubernas vingar, så står också det komplicerade skeendet i mänskliga händelser under gudomlig kontroll. Mitt i folkens strid och larm leder han som sitter över keruberna fortfarande jordens angelägenheter.

De nationers historia, vilka den ena efter den andra har intagit den tid och plats som tilldelats dem och omedvetet vittnat om den sanning vars innebörd de själva inte kände, talar till oss. Åt varje nation och åt varje individ i dag har Gud anvisat en plats i sin stora plan. I dag mäts människor och nationer med lodet i hans hand som inte begår något misstag. Alla avgör genom sitt eget val sitt öde, och Gud styr över allt till fullbordandet av sina avsikter.

”Den historia som den store JAG ÄR har utstakat i sitt ord, där länk fogas till länk i den profetiska kedjan, från evigheten i det förflutna till evigheten i framtiden, säger oss var vi i dag befinner oss i tidsåldrarnas procession och vad som kan förväntas i den kommande tiden. Allt det som profetian har förutsagt skulle ske, fram till den nuvarande tiden, har avtecknats på historiens blad, och vi kan vara förvissade om att allt som ännu återstår skall uppfyllas i sin ordning.” Education, 178.